

Sag anlagt den 11. januar 2005 af Antonello Violetti m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-22/05)

(2005/C 82/67)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 11. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Antonello Violetti, Cittiglio (Italien), og 12 andre tjenestemænd, ved avocat E. Boigelot.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

1. Kommissionen tilpligtes at fremlægge alle personlige akter vedrørende sagsøgerne, der er forseglet af det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).
2. Kommissionen tilpligtes at fremlægge den rapport, der afslutter den interne undersøgelse vedrørende sagsøgerne.
3. Annullation af undersøgelsen vedrørende sagsøgerne.
4. Annullation af OLAF's skrivelse, der indeholdt en underretning om undersøgelsen og oplysninger fra de italienske myndigheder.
5. Annullation af den undersøgelsesrapport, der blev fremsendt til de italienske judicielle myndigheder.
6. Annullation af alle retsakter, der følger efter og/eller vedrører disse afgørelser, og som ligger efter anlæggelsen af nærværende søgsmål.
7. Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning, som efter billighed fastsættes til 30 000 EUR til hver sagsøger, idet der tages forbehold for en forhøjelse og/eller nedsættelse af beløbet under sagen.
8. Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

OLAF underrettede sagsøgerne om, at der var blevet iværksat en intern undersøgelse vedrørende anvendelsen af ulykkesforsikringsordningen. De berørte tjenestemænd anmodede efter denne underretning om at få adgang til deres lægejournal. De blev nægtet en sådan adgang.

Anbringendet støttes på, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 73, af artikel 28 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og af ordningen om dækning af risikoen for ulykker og erhvervs sygdomme hos tjenestemænd ved De Europæiske

Fællesskaber, samt tilsidesættelse af de almindelige retsprincipper, såsom princippet om god forvaltningsskik, princippet om ligebehandling, omsorgspligten og de principper, hvorefter OLAF og Kommissionen kun kan træffe afgørelse på grundlag af lovlige hensyn, dvs. hensyn, der er relevante og ikke behæftet med et åbenbart urigtigt skøn.

Sagsøgerne er ligeledes af den opfattelse, at forordning nr. 1073/1999 ⁽¹⁾ og Kommissionens afgørelse 1999/396/EF af 2. juni 1999 ⁽²⁾ er ulovlige og har følgelig påberåbt sig en ulovlighedsindsigelse som omhandlet i EF-traktatens artikel 241.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (EFT L 136, s. 1).

⁽²⁾ 1999/396/EF, EKSF, Euratom: Kommissionens afgørelse af 2. juni 1999 om betingelser og regler for interne undersøgelser i forbindelse med bekæmpelse af svig, korruption og alle andre ulovlige aktiviteter til skade for Fællesskabernes interesser (EFT L 149, s. 57).

Sag anlagt den 10. januar 2005 af Eric Gippini Fournier mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-23/05)

(2005/C 82/68)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 10. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Eric Gippini Fournier, Bruxelles, ved avocat Anouk Theissen.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Annullation af afgørelsen om at tildele sagsøgeren nul »GD prioritetspoints« i forbindelse med forfremmelsesåret 2003, og af afslaget på sagsøgerens klage til forfremmelsesudvalget med henblik på, at sagsøgeren tildeles »GD prioritetspoints« (eller »appel« points eller prioritetspoints uanset disses betegnelse), samt af afvisningen af at tildele prioritetspoints for arbejde i institutionens interesse i henhold til artikel 9 i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45.

2. Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 2 500 EUR i erstatning for lidt ikke-økonomisk skade.
3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen og som i tjenestens interesse blev overført til midlertidig tjeneste ved Domstolen fra den 1. marts 2002 til den 6. oktober 2003, har fremført en ulovlighedsindsigelse over for de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45 som følge af en manglende sammenligning af hans fortjenester med fortjenesterne for andre tjenestemænd i andre generaldirektorer. Sagsøgeren har ligeledes anført, at de fleste kategorier af prioritetspoints er ulovlige, da de strider mod vedtægtens artikel 45 og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sagsøgeren har anført, at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 5, 25, 43 og 45, af artikel 2, stk. 1, andet afsnit, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 43, samt af artikel 2, stk. 1, og artikel 6, stk. 3, stk. 4, og stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til vedtægtens artikel 45. Sagsøgeren har ligeledes anført, at principperne om proportionalitet, om forbud mod forskelsbehandling, om ligebehandling og om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat. Sagsøgeren har endelig anført, at der er begået en procedurefejl, er sket magtfordrejning, at diverse akter og afgørelser ikke er begrundet og heller ikke forkyndt, samt at der er anlagt åbenbart urigtigt skøn.

Sag anlagt den 21. januar 2005 af Standard Commercial Corporation, Standard Commercial Tobacco Corporation og Trans Continental Leaf Tobacco Corporation mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-24/05)

(2005/C 82/69)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er den 21. januar 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Standard Commercial Corporation, Wilson, North Carolina (USA), Standard Commercial Tobacco Corporation, Wilson, North Carolina (USA), og Trans Continental Leaf Tobacco Corporation, Vaduz (Liechtenstein), ved lawyers M. Odriozola, M.Marañón og A. Emch.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning af 20. oktober 2004 i sag COMP/C.38.238/B.2 – Rådobak Spanien annulleres, for så vidt den vedrører sagsøgerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

I den anfægtede beslutning har Kommissionen fundet, at sagsøgerne, blandt andre virksomheder, har tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF ved at indgå aftaler og/eller deltage i samordnet praksis i perioden 1996-2001, med henblik på hvert år at fastsætte den (maksimale) gennemsnitlige leveringspris for alle sorter rådobak (alle kvaliteter) og fordele de mængder af alle sorter af rådobak, der skulle indkøbes. Kommissionen har yderligere fundet, at sagsøgerne de sidste tre år (1999-2001) ligeledes har aftalt pris-kategorier for de forskellige kvaliteter af de enkelte sorter af rådobak samt yderligere betingelser.

Til støtte for deres påstande har sagsøgerne for det første gjort gældende, at Kommissionen har anvendt artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ ukorrekt, idet Kommissionen har gjort sagsøgerne ansvarlige for overtrædelser begået af deres datterselskab. Ifølge sagsøgerne har Kommissionen hverken bevist, at sagsøgerne var i stand til at udøve afgørende indflydelse på deres datterselskab under hele varigheden af overtrædelserne eller at de rent faktisk udøvede nogen indflydelse på datterselskabets politik. Subsidiært har sagsøgerne anført, at Kommissionen ikke har givet en tilstrækkelig begrundelse for, hvorfor den har anset dem for ansvarlige for deres datterselskabs overtrædelse.

Ydermere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, idet den ikke anvendte det kriterium på sagsøgerne, som den havde anvendt som grundlag for at udelukke andre moderselskabers ansvar for datterselskabers deltagelse i den omhandlede overtrædelse. Kommissionen har desuden tilsidesat dette princip ved at undlade at tage i betragtning, at en af sagsøgernes interesse i datterselskabet var af ren økonomisk karakter, selv om Kommissionen havde udelukket et andet moderselskabs ansvar netop med denne begrundelse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82, EFT L 1 af 4.1.2003, s. 1.